

Lluís Sala Oliveras

Consultori mèdic d'instalació moderna

HORES DE CONSULTA: Matins.—Tots els dies menys els Diumenges de 11 a 12 i mitja.
Tardes.—Els Dímarts, Dijous i Dissabtes no festius de 6 a 7.

Plaça de Catalunya (del Gra) ————— Figueres

Ramblejant

per KOLIN

■ L'animació del Casino Sport, féu migrar la nostra típica Rambla, que aquell dia escassejà del nostre món elegant. Certes frisances se manifestaren per culpa d'aquell reixit sarau.

■ L'empresa d'aquella vetllada, millor dit, els homes de l'empenta, organitzadors de l'organització ben organitzada, foren els més «dandys» de consuetud, famosos en «los cuatro cantones» de tot arreu: els Thomas, els Careaga, els Rocalba, i ningú més que ells, per dir-los tots. Els hi alabem la traça i que en tinguin moltes com aquesta.

■ «Tothom ho diu» que l'amic Rocalba té el cor un xic lluny de Figueres; però encara va fent la viu viu perxò. «No hay mal que cien años dure»... i veste'n Anton... que jo em quedo.

■ Homar, Álvarez, Gutiérrez, tres noms, tres flors; veiam si me'n dieu un altre.

■ En Pepito, en Pepe, el Nanditu, en Victorico i el Mejía, colla d'estudiantets avui; demà seran els amos de la nostra passejada, i... ail cor que et veig, cor que trocejo. Prepareu-se i feu-se'l de llauna, noies, ara que hi sou a temps. L'any vinent ja em parlarem.

■ Narcís C. és nom que correspon a [un gentil «amateur» al «bello sexo». Se mira de bon ull a la Lidia V., però aquesta es decidirà? «Chi lo sa.» Per ara ella resta indiferent, mes Déu nos en guard d'un descuit. Ara que n'hi ha un altre que....

■ Declaració de guerra?—No, ho

me, no. Senzilla ruptura de relacions entre una M.ª Antonia i un Don Joan dels segles XX.

■ Si algú dels meus volguts llegidors, o llegidores (que jo soc mascle), me sab dir quina és la jovincella que li agrada més al nostre Jordà, que ens avisi; de remerciament, pel 30 de Febrer, li donarem un duro.

■ I doncs Conxiteta, què és això? No t'agradem nosaltres? Perquè sempre esperes l'arribada dels gironins? Vaja dona, el nostre pamet bé val quelcom, i no m'alabo.

■ Passeig de ronda; passeig d'aquests tan llargs que mai s'acaben, i volta que volta carrers, però a la fi, cap al peu de les 8 i mitja fins les 9, en Quico i la Mary se deixen caure al rovell d'ou (la Rambla) com els desganats de l'amor.

■ L'acera de l'«Emporivm», sota del «Paris Hotel», és la predilecte dels casaders. Toquen les 8 i toquen les 9, i les parelles del «dulce arrullo», que són cinc o sis, s'han passat l'hora en un «dolce farniente», tot fent-se promeses d'amor durader que ha d'acabar amb un «enlace feliz». No vull pas dir que a l'

endemà del casori trenquin els plats, perquè jo encara soc solter.

■ Veieu, fins ara deien que els petits volien ésser grans, i els grans viceversa, però que un pollastre de primera volada, se'ns posi de cop i volta amb pantalons de si m'estiro ja m'arronso, ens ha tocat ben bé la gràcia de Déu. Apa, vaja, torna-te'n a casa i canviat les calces, Pepet P., que això a Torroella farà bonic, però aquí... a qui fa riure.

■ Dèiem que en Campistol tenia per vici anar sol, i ens ha sorprès acompanyant una verdadera «venus» pels jardins (?) del nostre popular Parc-bosc. Ara sí que veiem que en Campistol, va sol... quan vol.

■ Tots són ulls, tot és moure les parpelles i mirar de biaix. Qui passa? Qui?—En KOLIN, qui ha d'ésser, aquest butxera que sempre està de bèlit. Vols dir que és ell? Ai que és bufó! (?) No pot ésser. Jo me l'afigurava com una mena de Pere Botero. Es molt tendre aquest angelet per ésser un KOLIN.—Doncs l'és. (Aquesta era la conversa d'una morena y una rubia,.... Bueno, s'estaven al passeig nou i jo em passejava).

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 15 pral.

FIGUERES